

REACTIE OP RAPPORTAGE FOLLOW THE MONEY

Follow the content

In een uitgebreid artikel van FTM van 21 juni jl. wordt een lobby van speculanten aan de kaak gesteld dat naadloos zou aansluiten bij de bouwplannen van een VVD-kamerlid. Waar het onthullende karakter van deze zaak uit zou bestaan, wordt na lezing echter niet duidelijk. Is de onthulling dat ontwikkelaars een lobby voeren richting de politiek om grond die zij in bezit hebben te kunnen gaan benutten voor woningbouw? Bedrijven die bij de politiek aandacht vragen voor hun belangen lijkt niet echt 'breaking news'. Vreemd ook om deze ontwikkelaars en bouwers aan te duiden als speculanten. Het gaat hier niet om grondspeculanten, maar om bedrijven die in het verleden grond van boeren hebben gekocht in de hoop en verwachting dat hier te zijner tijd woningbouw kan worden gerealiseerd.

Boer ontvangt aanzienlijk meer dan de landbouwwaarde

Het klassieke model is een ontwikkelaar die een boer uitkoopt tegen zeg drie keer de landbouwwaarde, waarbij de boer kan blijven boeren met een pachtcontract. Zolang de bestemming ongewijzigd blijft leidt de investeerder hier verlies. Op het moment dat de bestemmingswijziging er komt wordt rendement gemaakt. Vaak is ook nog overeengekomen dat bij onherroepelijke bestemmingswijziging de boer nog een aanvullende betaling tegemoet kan zien. Doel van deze marktpartijen is om (winstgevende) woningbouw te ontwikkelen en niet primair om geld via grondprijzen op te strijken. De auteurs lijken zich niet te hebben verdiept in de feiten rond grondaankopen, bestemmingswijzigingen en locatieontwikkeling. Zoals gezegd moet boeren meer worden geboden dan de landbouwwaarde. Boeren begrijpen namelijk ook dat als ontwikkelaars interesse in hun grond hebben, dat zij dit doen in de verwachting dat deze grond kan worden omgezet in bouwgrond met veel hogere vierkante meterprijzen. Bovendien azen meerdere ontwikkelaars vaak op dezelfde grond. Zo ontstaat in onderhandeling een prijs die de boer verleidt tot het aangaan van het contract en die de ontwikkelaar voldoende economisch perspectief biedt. Hierbij ligt het risico bij de ontwikkelaar, want het kan lang duren voordat een bestemming wordt gewijzigd en het kan er ook nooit van komen.

Gemeente trekt ook een deel van de grondwaarde naar zich toe

Niet alleen boeren begrijpen dat landbouwgrond veel waard wordt als er woningbouw mogelijk wordt, dit geldt ook voor gemeenten. Bij een bestemmingswijziging begrijpen gemeenten dat zij wensen gehonoreerd kunnen krijgen binnen de grondexploitatie. Hierbij geldt dat de gemeente aangewezen is op de ontwikkelaar, maar dat omgekeerd de grondeigenaar ook is aangewezen op de gemeente. Dit zorgt voor een onderhandelingsmodel waarbij beide de resterende grondwaarde - nadat de verwervingskosten via de boer zijn verrekend - naar zich toe willen halen. De onderhandelingen resulteren dan vaak in zogeheten anterieure overeenkomsten. Hierbij worden afspraken gemaakt over bijvoorbeeld inpassing en bekostiging van lokale infrastructuur, de aanleg van een stadspark, bovenwettelijke investeringen in duurzaamheid ed. Dergelijke kosten komen dan voor rekening van de ontwikkelaar die dit in het plan moet inpassen.

Ten slotte is een recente trend dat er steeds meer eisen worden gesteld aan de prijzen die mogen worden gehanteerd. Het gaat om huren die beneden marktconform niveau moeten worden aangeboden, wat de opbrengsten beperkt. Uiteindelijk komt er een woningbouwproject tot stand waarbij de grondwaardestijging is verdeeld tussen verschillende partijen. De boer heeft als oorspronkelijke eigenaar een surplus gerealiseerd, de gemeente heeft een deel van de waardestijging afgeroomd door verschillende wensen binnen de projectmuren te realiseren en de ontwikkelaar heeft het resterende deel naar zich toe getrokken.

Contact

Koninginneweg 20
1075 CX Amsterdam
t (020) 205 16 00
eib@eib.nl
www.eib.nl

Openen van de boeken

In dit licht kan ook worden ingezien dat projectontwikkelaars terughoudend zijn met het 'openen van de boeken'. De ontwikkelaar wil voorkomen dat alle nog beschikbare residuele waarde in het project loopt. De ontwikkelaar heeft in het verleden geïnvesteerd, heeft risico gedragen en wil langs deze weg ook een vergoeding hiervoor zien. Tevens geldt dat grondaankopen die niet tot productie komen zo kunnen worden gecompenseerd door projecten waar extra rendement is te realiseren. Dit alles betekent niet dat er medelijden hoeft te zijn met de ontwikkelaars. Zij beschikken over goedbetaalde professionals en hebben vaak een informatievoorsprong op gemeenten. Het beeld echter dat ontwikkelaars binnenlopen als een locatie na vele jaren een woningbouwbestemming krijgt, is niet op feiten gebaseerd. Het surplus vanuit de grondwaarde wordt verdeeld over de boeren, de inpassing van maatschappelijke eisen in het project en de ontwikkelaars.

De suggestie en de hierbij gepresenteerde getallen over de winst op de grond in het FTM-artikel zijn dan ook misleidend en bovendien onjuist. Misleidend omdat het verschil tussen de landbouwwaarde en de waarde van bouwgrond slechts voor een deel bij de ontwikkelaar terecht komt en verkeerd omdat de genoemde grondwaarden niet kloppen. Deze liggen veel hoger dan de in het artikel genoemde bedragen van 7 euro voor landbouwgrond en 40 euro voor de betreffende bouwgrond.

Nieuwe feiten door journalistiek graafwerk?

De suggestie in de artikelen van FTM/Investico en ook Cobouw is dat journalistiek graafwerk belangrijke nieuwe feiten aan het licht zou hebben gebracht. In werkelijkheid gaat het hier om zaken die al lang en breed bekend waren. Dat de grond op de locaties Rijnenburg, de Gnephoek en de Zuidplaspolder in handen zijn van ontwikkelaars is algemeen bekend. In het rapport van het EIB wordt ook aangegeven dat hierbuiten ook nog de nodige grond in handen is van projectontwikkelaars, en overigens ook van corporaties. Meer recent komt de Cobouw met het bericht dat 84% van de grond van ontwikkelaars buitenstedelijk is. Blijkbaar opnieuw een zeer opvallend feit dat vanuit het journalistieke graafwerk naar voren is gekomen. Wat had de Cobouw dan verwacht? Dat omvangrijke grondposities vooral zouden voorkomen in dichtbebouwd stedelijk gebied?

Ten slotte blijft onduidelijk wat er verdacht is aan het feit dat een Kamerlid grote woningbouwlocaties noemt waar relatief snel woningbouw zou zijn te realiseren. Mag hij deze locaties niet noemen omdat deze gronden in handen zijn van marktpartijen? Dat deze marktpartijen er financieel belang bij hebben dat deze locaties kunnen worden ontwikkeld is evident en dat zij daarvoor een lobby voeren ook. Ook het feit dat belanghebbenden in de lobby argumenten gebruiken die politiek-maatschappelijk goed liggen is evident. In die zin is het beeld dat de ontwikkelaars de woningnood gebruiken om hun case kracht bij te zetten een open deur. Niettemin goed voor de opening in de Cobouw: "Grote ontwikkelaars slaan slag in woningcrisis". De kernvraag zou moeten zijn of het maatschappelijk wenselijk is om bepaalde locaties wel of niet te ontwikkelen en op welke wijze dit verantwoord zou kunnen. Als het maatschappelijk belang voorop staat dan zou dit de discussie moeten zijn. Hierin zijn FTM/Investico/Cobouw echter blijkbaar niet geïnteresseerd. De stemmingmakerij rond zakkenvullende speculanten zorgt er intussen wel voor dat buitenstedelijk bouwen nu weer om deze reden in de beklagdenbank wordt gezet.

Suggestieve berichtgeving rond onderzoek EIB

In de zoektocht heeft FTM haar pijlen ook gericht op het EIB. Aanleiding was schijnbaar dat het bewuste kamerlid had verwezen naar onderzoek van het EIB naar mogelijkheden voor bouwen in het groen. In dit rapport werden ook locaties genoemd

Contact

Koninginneweg 20
1075 CX Amsterdam
t (020) 205 16 00

eib@eib.nl
www.eib.nl

Pagina
2

waar ontwikkelaars grondposities hebben, wat niet verwonderlijk is omdat deze gronden door ontwikkelaars juist zijn aangekocht omdat zij geschikt zijn voor woningbouw. FTM benaderde mij als directeur van het EIB vervolgens met de vraag of zij van gedachte konden wisselen over het bewuste rapport. Het verzoek leek inhoudelijk ingegeven en zulke verzoeken vanuit de journalistiek honoreer ik eigenlijk altijd. Het gesprek ging inderdaad lange tijd over de inhoud van het rapport. Tegen het einde van het gesprek kwam ineens de vraag naar voren of FTM ons jaarverslag mocht inzien. Dit overviel mij en ik vroeg waarom zij dit wilde inzien. Nu kwam de aap uit de mouw: zij wilden weten waar het geld voor onderzoek vandaan kwam en wie het betreffende onderzoek had gefinancierd ed. Ik heb aangegeven dat het jaarverslag wordt opgesteld voor de Raad van Toezicht en dat wij het normaal niet publiceren. Tevens heb ik aangegeven dat dit laatste geen principekwestie is, maar dat er in de buitenwereld eigenlijk vrijwel nooit om wordt gevraagd.

Ik heb FTM gezegd dat wij het jaarverslag niet 'achterhouden' en dat er ook weinig spannends in staat en dat ik zal kijken of ik het kan toesturen. Ook al vind en vond ik het unfair dat zij alleen op basis hiervan onze integriteit in twijfel trokken. Een week later heb ik het jaarverslag integraal naar ze doorgestuurd om te onderstrepen dat wij niets te verbergen hebben.

De relatie met het opleidings- en ontwikkelingsfonds bouw en Infra

Tevens werd de vraag gesteld waarom wij niet hadden vermeld wie de opdrachtgever was van het betreffende onderzoek naar de ruimtelijke locaties. Dit was ongetwijfeld ook de reden waarom zij het jaarverslag wilde hebben. De gedachte was blijkbaar dat wij met dit onderzoek de lobby van de ontwikkelaars hadden willen steunen en dat wij ons daarbij positioneren als onpartijdige onderzoeksorganisatie, terwijl wij dat in werkelijkheid niet zijn.

Ik heb de relatie met het opleidings- en ontwikkelingsfonds bouw en infra uitgebreid toegelicht aan FTM, ook in nagezonden mails. De kern van de zaak is dat het EIB een vast programma uitvoert voor de cao-partijen in de bouw en infra. Ruim 90% van de middelen die wij vanuit het fonds ontvangen zijn hiervoor bestemd. Zo is het EIB het statistisch bureau voor de sector. Daarnaast verricht het EIB conjunctuuronderzoek in de bouw, maken wij vier keer per jaar ramingen voor alle onderdelen van de bouw, volgen, analyseren en ramen wij ontwikkelingen op de bouwmarkt en verrichten wij verschillende bedrijfseconomische analyses. Van deze activiteiten verschijnen ook de nodige publicaties. Voor het opleidings- en ontwikkelingsfonds van de bouwnijverheid worden de activiteiten en de bijbehorende producten jaarlijks beschreven en begroot.

De relatie met het opleidingsfonds is er een op programmaniveau. Een programma wordt overeengekomen met zoals gezegd een grote mate van continue activiteiten. Het EIB legt vervolgens achteraf verantwoording af over het programma. Het fonds heeft er uiteraard recht op dat het EIB effectief en doelmatig werkt en dat er in de breedte 'value for money' wordt geleverd. Hier ziet het dagelijks bestuur van de CAO op toe, maar zij bemoeit zich niet met de inhoudelijke conclusies die het EIB in onderzoeken trekt. De individuele activiteiten en rapporten die in het kader van het programma worden verricht worden derhalve ook niet voorgelegd of goedgekeurd.

Binnen de financiering heeft het EIB enige ruimte om onderzoek te verrichten naar actuele beleidskwesties die relevant zijn voor de bouw. Wij hebben er vanuit het EIB sterk op aangedrongen dat wij enige ruimte hebben om hier naar goed eigen inzicht te kunnen handelen. De sector is hiermee uiteindelijk akkoord gegaan indien dit inderdaad zeer beperkt van omvang is. Verder kunnen wij als stichting met een eigen

Contact

Koninginneweg 20
1075 CX Amsterdam
t (020) 205 16 00

eib@eib.nl
www.eib.nl

Pagina
3

vermogen ook wat middelen vanuit dit vermogen inzetten voor dergelijk beleidsgericht onderzoek.

Onderzoek op eigen initiatief: het meest onafhankelijke onderzoek

Het meest opmerkelijke is dat de kritiek van FTM/Investico zich nu juist richt op dit ruimtelijk onderzoeksrapport dat wij volledig op eigen initiatief hebben ondernomen. Wij hebben geen opdracht gekregen voor dit onderzoek, wij hebben zelf de scope en inhoud bepaald en het resultaat is aan niemand voorgelegd. Onafhankelijker wordt het niet. De suggestie dat juist hier vermeld had moeten worden dat dit onderzoek betaald is door de bouwsector wijs ik af. Nog los van het feit dat het EIB ruimte voor dergelijk onderzoek kan vinden via mutaties in het eigen vermogen en er zo bezien ook deels zelf voor betaalt, is het feitelijk niet juist dat het opleidings- en ontwikkelingsfonds voor de bouwnijverheid opdracht zou hebben gegeven voor dit onderzoek. Het is een onderzoek op eigen initiatief. Dat is in deze kwestie des te relevanter omdat FTM/Investico juist een beeld willen oproepen van onderzoek dat wel vanuit de bouwlobby moet zijn gekomen want die betalen het.

EIB: breed vertrouwen in de onpartijdigheid is ook essentieel binnen de bouwsector
Kwalijk is dat FTM/Investico ondanks herhaald aandringen van mijn kant niet bereid was om feiten te vermelden die de bovengenoemde werkelijke verhoudingen weergeven. Zo wordt nergens gemeld dat het EIB een onafhankelijke stichting is zonder winstoogmerk. De statuten vermelden bovendien duidelijk dat het doel van de stichting is om op onafhankelijke en wetenschappelijke wijze kennis te bevorderen van economische en sociale vraagstukken die betrekking hebben op de bouw en de gebouwde omgeving.

Als directeur-bestuurder is het mijn taak om het stichtingsdoel zo goed mogelijk te realiseren. Ik heb FTM ook toegelicht dat dit niet alleen een formele doelstelling is, maar voor mij ook het hart vormt van het EIB. Voor mijn aantreden bij het EIB heb ik aangegeven dat de onpartijdigheid van het onderzoek voor mij essentieel is en dat ik niet op een andere wijze kan en wil opereren. Ook heb ik aangegeven hier een strikte lijn te hanteren: je kan niet een beetje onpartijdig zijn; je bent het wel of niet. Dit zijn de voorwaarden geweest vanuit mijn kant en de sector heeft hiermee niet alleen ingestemd, maar ook in de praktijk hiernaar gehandeld. Er zijn verschillende onderzoeken van het EIB aan te wijzen waarvan de resultaten niet met gejuich werden ontvangen in (delen van) de bouwsector. Ik heb concrete voorbeelden hiervan gegeven aan FTM. Ook heb ik hen een rapport toegestuurd van een recente visitatie van het EIB, verricht door drie gezaghebbende personen die geen onderdeel van de bouwsector vormen. Ook zij concluderen dat vanuit de bouwsector een beeld bestaat dat EIB-analyses 'soms schuren', maar dat het ook wel helpt de sector scherp te houden. Het rapport van de visitatiecommissie die alle ruimte hebben gekregen om het EIB door te lichten, heb ik FTM ook toegestuurd, zodat zij hier ook van op de hoogte waren.

Belangrijk is ook dat FTM geweigerd heeft om de feiten over de relatie tussen het O&O-fonds en het EIB duidelijk te vermelden. Zo hebben zij geweigerd om te vermelden dat het O&O-fonds wordt beheerd door werkgevers- en werknemersorganisaties in de bouw. Eerst stelden zij dat het fonds van werkgevers in de bouw zou zijn en toen ik wees op het feit dat dit niet juist is omdat het hier gaat om een fonds dat vanuit de CAO wordt gevoed en wordt beheerd door de gezamenlijke sociale partners, wilden zij werkgevers alleen vervangen door de 'bouwsector'. Zo kan je er nog steeds in lezen dat het hier om de (grote) bouwbedrijven gaat. Mijn bezwaren hiertegen werden genegeerd.

Dit is een principieel punt, want het wringt met journalistieke ethiek. Het bewust weglaten van feiten omdat deze niet met het gewenste beeld overeenkomen is kwalijk.

Contact

Koninginneweg 20
1075 CX Amsterdam

t (020) 205 16 00

eib@eib.nl
www.eib.nl

Pagina

4

Het moet FTM/Investico duidelijk zijn geworden dat het karakter van het O&O-fonds een heel andere is dan zij vooraf wellicht dachten. Het fonds is vooral bestemd voor het bekostiging van opleiding en scholing in de bouw. Daarnaast worden enkele programma's gefinancierd zoals die voor het EIB. Aangezien het fonds wordt gevoed door werkgevers- en werknemersorganisaties en binnen de werkgeversgroep er naast enkele grote bouwbedrijven, duizenden andere bedrijven bijdragen die in het geheel geen grond in bezit hebben, valt het karakter van de financiering direct in te zien. Het programma dat het EIB uitvoert is erop gericht om zo breed mogelijk voor al deze partijen van waarde te kunnen zijn. Dit verklaart ook de grote nadruk op producten voor brede groepen. De verwachtingen voor de bouw, de conjunctuurontwikkeling, de ontwikkeling van de werkgelegenheid, van de opleidingen, van het ziekteverzuim en de arbeidsongeschiktheid om er enkele te noemen. Informatie op het niveau van de sector en van allerlei deelsectoren waar alle partijen gebruik van kunnen maken.

Deze context vormt de achtergrond van het programma dat het EIB uitvoert. Het betekent bovenal dat al deze partijen moeten kunnen vertrouwen op de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van het EIB. Hierbij moet worden bedacht dat de belangen ook lang niet altijd overeenkomen. Dit geldt voor werkgevers- en werknemersorganisaties, maar bijvoorbeeld ook voor hoofdaannemers en onderaannemers, voor grote en kleine bedrijven. De gevoeligheden binnen de sector zijn soms niet gering en als het beeld zou ontstaan dat het EIB de oren meer zou laten hangen naar de een dan naar de ander, dan zou dat de wortels van onze organisatie aantasten. De suggestie met andere woorden dat het EIB met een aantal grote bouwers en ontwikkelaars een onderonsje zou hebben gemaakt met de betreffende publicatie raakt kant noch wal. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat pure ontwikkelaars (met ook nog de grootste grondposities) geen deel uitmaken van de bouw en ook niet financieel bijdragen aan het O&O-fonds. Alleen ontwikkelende bouwers zitten in deze positie.

Een andere kwalijke kwestie in de berichtgeving is om iemand te zoeken die niet op de hoogte is van de achtergronden en die het EIB ook in het geheel niet kent te laten uitspreken dat het niet vermelden van de geldbron betekent dat hij van oordeel is dat de onderzoekers dan niet integer zijn. Zo hoeft FTM dit niet te stellen, maar staat het er dan toch, al is het in naam van een ander. Er zijn helaas altijd lieden te vinden die zich zonder enige kennis van de situatie voor een dergelijke kar laten spannen.

Ex-medewerkers opsporen

Opvallend in dit kader is verder dat FTM nergens noemt dat zij diverse ex-medewerkers van het EIB heeft benaderd om integriteitsproblemen op te sporen. Van deze activiteit raakten wij pas op de hoogte toen enkele ex-medewerkers contact met ons hierover opnamen. Een van deze medewerkers voegde mij nog toe dat hij hier niets van begreep, omdat hij uit eigen ervaring had vastgesteld dat hij geen onderzoeksbureau kende dat zozeer de eigen onafhankelijkheid en onpartijdigheid bewaakt als het EIB. Hoe dit ook zij, het resultaat van dit rondspeuren bij ex-medewerkers wordt nergens genoemd door FTM. Dit resultaat is uiteraard dat er niets mis is met de integriteit van het EIB, maar dit feit wordt nergens gemeld. FTM heeft dit wel nadrukkelijk onderzocht en er tijd ingestoken, maar het resultaat wordt de lezer onthouden. Opnieuw omdat het niet past in het vooringenomen beeld dat FTM wil schetsen.

Voetnoot

Ten slotte wordt in het artikel nog kritiek geleverd door een medewerker van het bureau ABF, die van oordeel is dat het EIB de zaken rond het zogeheten planaanbod verkeerd heeft voorgesteld doordat niet gewezen is op een voetnoot in het rapport van ABF. Opmerkelijk is ten eerste dat de suggestie wordt gewekt door het bureau dat de

Contact

Koninginneweg 20
1075 CX Amsterdam
t (020) 205 16 00

eib@eib.nl
www.eib.nl

Pagina
5

cijfers die zichzelf publiceren blijkbaar niet betrouwbaar zijn. Dit is opmerkelijk omdat in dat geval een zichzelf respecterend onderzoeksbureau de cijfers dan niet had moeten publiceren. Als de cijfers wel betrouwbaar zijn, maar er enige over- of onderschatting kan zijn, dan kan de voetnoot worden geplaatst. Dat betekent dat nog steeds op hoofdlijnen op de gepresenteerde cijfers kan worden afgegaan. Overigens heeft het EIB de gepresenteerde 79% binnenstedelijk uit het ABF-rapport vertaald in 75% binnenstedelijk voor 7 provincies met relatief veel bevolkingsdruk. In deze provincies ligt het aandeel binnenstedelijk – ook volgens opgave van ABF – hoger dan gemiddeld in Nederland. Het EIB heeft derhalve op geen enkele manier getracht het aandeel binnenstedelijk in het planaanbod hoger voor te stellen dan het is. Wij zijn afgegaan op de cijfers in het ABF-rapport en hebben deze nog wat neerwaarts aangepast. In de kern gaat het overigens ook niet om precieze percentages of schuivende definities, maar om de kwaliteit en diversiteit van het aanbod. Het is zonder meer duidelijk dat het planaanbod sterk voorsorteert op binnenstedelijke appartementenbouw. Dit is het enige punt dat wij hier hebben gemaakt.

Hoor en wederhoor

Opvallend bij de voetnoot – en ook bij de beschuldiging over de integriteit – is dat wij niet om een reactie zijn gevraagd. Anderen mogen ons via de media van zaken beschuldigen, maar ze richten zich niet tot ons en wij krijgen ook geen mogelijkheid om hier direct op te reageren.

Follow the content

Het belangrijkste probleem dat ik heb met de berichtgeving van FTM/Investico is dat zij geen boodschap hebben aan de inhoud. Het gaat blijkbaar alleen om ‘the messenger’ en hoe deze gefinancierd wordt. Steeds heb ik FTM gevraagd wat er volgens hun mis is met het rapport over de ruimtelijke ordening. Wij hebben alleen aandacht gevraagd voor landbouwgronden die ingezet zouden kunnen worden voor woningbouw. Wij hebben deze aangeduid als ‘zoekgebieden’, gebieden die mogelijk kansrijk zijn te ontwikkelen om de woningnood aan te pakken. Deze zoekgebieden omvatten nadrukkelijk geen natuurgebieden of bos- en duingebied. Ook is bij het verkennen van woningbouw op weilanden gerekend met lage bebouwingsdichtheden die passen bij een landelijke inrichting. Nergens hebben wij bovendien betoogd dat deze gebieden bebouwd zouden moeten worden en wij hebben wij heel duidelijk vermeld dat de invullingen die wij hebben gehanteerd illustratief zijn. Wat deze analyse echter glashelder laat zien is dat sommige beelden over woningbouw in het groen niet op feiten zijn gebaseerd. Er is een mooie aanvulling buiten de dichtbebouwde steden mogelijk en daarvoor hoeven wij Nederland allerminst vol te bouwen. FTM vermeldt als motivatie voor het onderzoek echter het volgende: ‘In Nederland is ruimte schaars, en een land volbouwen kan maar een keer. Dit vraagt om journalistieke controle’. Let vooral op de formulering ‘een land volbouwen’. In het EIB-onderzoek wordt aangegeven dat de zoekgebieden tezamen nog geen 2% van de weilanden omvatten.

Welke locaties vanuit de zoekgebieden vervolgens het meest geschikt moeten worden geacht is in onze visie een zaak die politiek-maatschappelijk moet worden beoordeeld. Ons advies is alleen om deze locaties niet op voorhand buiten haken te plaatsen zonder de lokale situatie te hebben verkend. Ik heb FTM ook gewezen op het feit dat ik deze visie al heel lang verkondig, onder meer in de tijd dat ik voor het Centraal Planbureau werkte en niets met de bouwsector te maken had. ‘Follow the content’ heb ik gezegd en als daar niets mis mee is, dan moeten er vervolgens geen spijkers op laag water worden gezocht.

Taco van Hoek
Directeur EIB

Contact

Koninginneweg 20
1075 CX Amsterdam
t (020) 205 16 00

eib@eib.nl
www.eib.nl

Pagina
6